Dosarul nr.3-1292/2022
2-22074689-12-3-27052022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02.05.2025

mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - ***,** la data de 27.05.2022, s-a adresat în Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani, cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției(în continuare, IGP), prin care a solicitat: anularea parțială a ordinului IGP*****din 28.04.2022 privind sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Călărași, comisar principal ***** *****

În argumentarea acțiunii depuse, reclamantul a invocat că, în fapt, la data de 11.03.2022 în cadrul Direcției Inspectare Efectiv cu *****a fost înregistrat raportul de autosesizare al ofițerului principal al Direcției, inspector principal *****, aferent presupuselor acțiuni ilegale ale unor angajați din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași, manifestate prin consumul de alcool la locul de muncă.

Cazul a fost dispus spre examinare prin prisma anchetei de serviciu, iar în cadrul examinării materialelor acumulate s-a stabilit că, la 11.03.2022 ora ***** birourile de serviciu ale unor angajați din cadrul Inspectoratului Călărași erau încuiate și sigilate, și anume biroul ofițerului superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiate al Secției Securitate publică, comisar *****

Concomitent, urmare a verificării efectuate de către angajatul Direcției inspectare efectiv, inspector***** în biroul de serviciu al șefului Secției Securitate publică, comisar principal *****au fost depistate 7 sticle din masa plastică cu volumul de 1,5-2 litr, iar băuturile din aceste sticle fiind consumate parțial.

Totodată s-a constatat că, la 11.03.2022 ora ***** în grupul din aplicația Telegram al subdiviziunii ”Dispeceratul de Gardă”, șeful adjunct al Inspectoratului de Poliție

Călărași comisar principal *****a plasat un mesaj prin care a informat efectivul subdiviziunii despre faptul că, la ora 12.00 în sala festivă a Inspectoratului urmează să se prezinte șefii de secții, sectoare, alți angajați și toate salariatele entității.

În ziua respectivă, între orele 12.00-13.00, conducătorii de diferit nivel împreună cu salariatele din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași, au sărbătorit Ziua Internațională a Femeii care se serbează anual în ziua de 8 martie.

Astfel, cu prilejul sărbătorii Ziua Internațională a Femeii, în sala festivă din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași a fost organizată ședința solemnă în cadrul căreia șeful adjunct al entității, comisar principal *****a felicitate toate salariatele din subdiviziune cu sărbătoarea de Ziua Internațională a Femeii, unde s-a consumat alcool.

Astfel, reieșind din pretinsele încălcări la 28.04.2022 de către conducerea IGP a fost emis ordinul ***** cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Călărași, comisar principal ***** *****, iar potrivit acestui ordin s-a dispus: ”Pentru încălcarea repetată prevederilor art.26 alin.(1) lit.e) din Legea nr.320/2016 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, art.50 lit.c), e) și i) din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.409/2017, pct.7, subpct 1), 2), 8), 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat a prin Hotărîrea Guvernului nr.629/2017 pct.13 lit.i) și lit.j) din fișa postului și atenționarea șefului IGP cu *****din 13.12.2021, fapte manifestate prin organizarea la 11.03.2022 după ora 12.00 în incinta Inspectoratului de Poliție Călărași a unui eveniment la care s-a consumat alcool de către subalterni, șeful adjunct al Inspectoratului de Poliție Călărași comisar principal *****se sancționează disciplinar cu retrogradare cu un grad special.”

Cu cele expuse în ordinul IGP ***** cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Călărași comisar principal *****reclamantul nu este de acord, consideră că ordinul emis este neîntemeiat, din următoarele considerente:

Se menționează despre faptul că urmare a verificării efectuate de către angajatul Direcției inspectare efectiv, inspector***** în biroul de serviciu al șefului Secției Securitate publică, comisar principal *****au fost depistate 7 sticle din masa plastic cu volumul de 1,5-21, iar băuturile din aceste sticle fiind consumate parțial.

Astfel, această constatare are un caracter general, nefiind indicat expres anume ce băuturi au fost depistate în acel birou alcoolice sau nealcoolice, cu atât mai mult domnul J***** era prezent în birou și urma a fi chestionat asupra celor menționate de persoana ce efectua controlul, or, menționează cu certitudine că acele sticle erau cu apă și nicidecum băuturi alcoolice.

O altă neconcordanță este că cu prilejul sărbătorii Ziua Internațională a Femeii, în sala festivă din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași a fost organizată ședința solemnă în cadrul căreia șeful adjunct al entității, comisar principal *****a felicitate toate salariatele din subdiviziune cu sărbătoarea de Ziua Internațională a Femeii, unde s-a consumat alcool.

Astfel este de menționat că la acea vizită persoanele ce efectuau controlul nu au

supus testării alcoolscopice nici un angajat al Inspectoratului de Poliție Călărași, context în care nu a fost depistat nici un angajat ca fiind în stare de ebrietate cu atât mai mult persoanele ce au efectuat controlul cunoșteau legislația și procedura de constatare a stării de ebrietate a unei persoane.

Cadru normativ care reglementează constatarea stării de ebrietate care potrivit Hotărîrii Guvernului ***** din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei potrivit căreia starea de ebrietate este starea survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe ce provoacă ebrietate și care are drept urmare dereglarea psihofuncțională a organismului, iar examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) - complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Potrivit art.76 lit.k) din Codul muncii, prezentarea salariatului la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi constatată: 1)prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților; 2) prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă.

Aceste metode sunt enumerate în mod exhaustiv, iar utilizarea altor mijloace de constatare nu este admisă.

În cauza examinată, niciuna dintre metodele prevăzute de lege nu a fost utilizată. Niciun angajat al Inspectoratului de Poliție Călărași nu a fost supus vreunui control și nu a fost îndeplinită vreo acțiune care să poată fi calificată drept demers de constatare a stării de ebrietate.

Comisarul principal ***** *****, șef adjunct al Inspectoratului de Poliție Călărași, consideră neîntemeiat ordinul ***** din 28.04.2022 privind sancționarea sa disciplinară. Acesta apreciază că ordinul este emis parțial ilegal, precar și abuziv, cu încălcarea prevederilor legale materiale și procedurale, motiv pentru care și-a revendicat drepturile prin înaintarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În susținerea poziției sale, reclamantul invocă prevederile art.57 din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, potrivit cărora se consideră abateri disciplinare doar acele acțiuni sau inacțiuni comise cu vinovăție, care contravin normelor legale, fișei postului și regimului de incompatibilități.

Totodată, art.59 din aceeași lege prevede în mod expres obligația angajatorului de a solicita în scris explicații de la funcționarul vizat înainte de aplicarea sancțiunii. Refuzul de a prezenta explicația trebuie consemnat într-un proces-verbal, iar funcționarul are dreptul să cunoască toate materialele anchetei, să prezinte probe în apărare și să fie evaluat în funcție de gravitatea faptei, vinovăția și activitatea anterioară.

Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, stabilește clar cadrul procedural de desfășurare a anchetei de serviciu și de aplicare a sancțiunilor. Potrivit pct.50, ancheta poate fi inițiată în baza mai multor surse, printre care petiții, sesizări ale autorităților sau articole de presă.

Conform pct.98 al aceluiași Statut, ordinul de sancționare se comunică persoanei

vizate contra semnătură, în termen de 5 zile lucrătoare sau 15 zile dacă persoana activează într-o subdiviziune din altă localitate. În speță, ordinul ***** din 28.04.2022 nu a fost adus la cunoștință reclamantului până în prezent, încălcându-se astfel această obligație legală.

Reclamantul susține că ancheta de serviciu a fost inițiată cu încălcarea prevederilor pct.57 subpct.3), pct.67 subpct.5) și pct.98 din Statut. Explicațiile oferite de comisarul principal ***** ***** au fost prezentate în contextul controlului desfășurat la IP Călărași în data de 11.03.2022, iar nu în cadrul anchetei de serviciu, despre inițierea căreia a luat cunoștință abia odată cu primirea ordinului de sancționare.

De asemenea, reclamantul invocă faptul că sancțiunea a fost aplicată cu încălcarea termenului de prescripție, stabilit atât de art.210 din Codul muncii, cât și de art.59 din Legea nr.288/2016. Termenul de 30 zile de la constatarea abaterii disciplinare a expirat la 10.04.2022, însă ordinul a fost emis abia la 28.04.2022.

Art.208 din Codul muncii prevede obligația angajatorului de a solicita o explicație scrisă salariatului înainte de aplicarea unei sancțiuni disciplinare. Reclamantului nu i s-a solicitat nicio explicație în acest sens, încălcându-se flagrant această normă imperativă.

Mai mult, la 22.04.2022, ***** a depus cerere de încetare a raporturilor de serviciu, începând cu 26.04.2022, în baza art.38 alin.(1) lit.c) din Legea nr.288/2016. Conform art.85 alin.(2) din Codul muncii, angajatorul era obligat să accepte demisia în termenul redus, însă acest lucru nu s-a întâmplat, ceea ce reprezintă o încălcare gravă, susceptibilă să atragă nulitatea ordinului contestat.

În ceea ce privește procedura prealabilă, art.163 lit.c) din Codul administrativ prevede că, aceasta nu este necesară dacă legea permite adresarea directă în instanță. Art.61 din Legea nr.288/2016 dispune că actul de sancționare disciplinară se contestă direct în instanță.

Ordinul contestat a fost emis la 28.04.2022, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 18.05.2022, în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.209 din Codul administrativ.

În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea pe prevederile art.art.26, 166, 167, 170 din Codul de procedură civilă, art.art.163, 165 și 209 din Codul administrativ, Legea nr.320/2016, Legea nr.288/2016, precum și pe Statutul disciplinar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017.

În ședințele de judecată fixate pentru 07.03.2023, 25.07.2023, 26.02.2024, 22.07.2024, 03.02.2025, 16.04.2025 nu s-a prezentat nici reclamantul *****, nici reprezentantul acestuia, avocatul Chitoroga Ion. Reprezentantul reclamantului, avocatul Chitoroga Ion, a solicitat și a beneficiat de amânarea mai multor ședințe de judecată fixate pe caz(f.d.39, 51, 65, 71), însă a cincea cerere de amânare depusă(f.d.79), a fost respinsă de către instanța de judecată, pe motiv că partea reclamantă abuzează de drepturile sale procesuale(art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, art.art.61, 206 alin.(5) Cod de procedură civilă), instanța de judecată dispunând continuarea examinării cauzei, în lipsa părții reclamante.

Pârâtul – Inspectoratul General al Poliției(în continuare, IGP), prin referința

prezentată la 12.07.2022, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, considerând-o neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă invocă următoarele contraargumente.

Pârâtul IGP consideră că motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamantul ***** sunt nefondate, neîntemeiate și lipsite de probatoriu.

Astfel, prin ordinul șefului IGP*****din 28 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal ***** *****” reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradare cu un grad special”.

Reclamantul a refuzat să-i fie adus la cunoștință contra semnătură actul administrativ, fapt confirmat prin procesul-verbal privind refuzul funcționarului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului de sancționare disciplinară, întocmit la 29 aprilie 2022.

Totodată, ordinul de sancționare contestat de către reclamant a fost emis ca urmare a desfășurării unei anchete de serviciu. Temei de inițiere și efectuare a unei anchete de serviciu sunt prevăzute la prevederilor pct.50 a Statutului, și constituie: 1) petițiile cetățenilor; 2) informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești; 3) demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere din întreprinderi, instituții și organizații; 4) publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către funcționari; 6) alte informații cu privire la eventualele abateri disciplinare comise de către funcționari.

În speța dedusă judecății, dispunerea inițierii anchetei de serviciu a fost efectuată la data de 11 martie 2022, în temeiul raportului depus de către ofițerul principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv, inspector principal *****prin care a indicat asupra faptului că i-a fost devenit cunoscut că în incinta Inspectoratului de poliție Călărași unii angajați serbează și posibil consumă băuturi alcoolice.

Ca urmare, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că la 11 martie 2022, ora 16:20, birourile de serviciu al șefului Secției urmărire penală, comisar principal Verega Veaceslav și al ofițerului superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiate al Secției securitate publică, comisar Ion Adam din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași erau sigilate și încuiate.

Totodată, fiind verificat biroul șefului Secției securitate publică, comisar principal Mihail Jacota, au fost depistate șapte sticle din masă plastică cu volumul de 1,5 - 2 litri, iar băuturile din aceste sticle fiind consumate parțial.

În aceeași ordine de idei, ca urmare a desfășurării anchetei de serviciu s-a constatat că la 11 martie 2022 ora 07:56 în grupul format pe aplicația Telegram, șeful adjunct al Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal *****a plasat un mesaj prin care a informat efectivul inspectoratului despre faptul că, la ora 12:00 în sala festivă a inspectoratului urmează să se prezinte șefii de secții, sectoare, alți angajați, precum și

toate salariatele din cadrul entității.

Astfel, între orele 12:00 - 13:00 angajații au sărbătorit Ziua internațională a Femeii, fiind organizată ședința solemnă de felicitare a părții feminine a Inspectoratului.

Faptul consumului de băuturi alcoolice de către subalterni nu a fost negat de către reclamantul *****în aceste circumstanțe se conchide că la 11 martie 2022, după orele ***** contrar prevederilor atenționării șefului Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal *****a organizat și a admis ca subalternii săi la locul de muncă să consume băuturi alcoolice, acțiuni prin care au fost încălcate prevederile stipulate în actele normative și legislative.

Totodată, anterior prin ordinul șefului IGP ***** din 19 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași", comisarul principal *****a fost sancționat disciplinar cu mustrare.

Prin urmare, potrivit prevederilor pct.39 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.017, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut Disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Astfel potrivit prevederilor art.50 lit.c), e), i) a Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se desprinde că funcționarul public cu statut special are obligația: c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; e) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale și i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală.

În aceeași ordine de idei, potrivit art.26 alin.(l) lit.e) a Legii nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul este obligat să execute ordinele, dispozițiile și indicațiile superiorilor.

În aceeași ordine de idei, în conformitate cu prevederile pct.7) subpct.l), 2), 8) și 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative; să respecte disciplina de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

Menționează că anterior, la 13 decembrie 2021 a fost emisă și expediată spre cunoștință angajaților IGP Atenționarea n*****, prin care au fost atenționați privind interzicerea consumului de băuturi alcoolice în timpul activității de serviciu sau în cadrul entității publice.

Astfel, deși potrivit prevederilor pct.69 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special reclamantul în cadrul anchetei de serviciu era în drept: 1) să solicite înlăturarea persoanei care efectuează ancheta de serviciu, la apariția temeiurilor

prevăzute în pct.57 al prezentului Statut disciplinar; 2) să prezinte persoanei care efectuează ancheta de serviciu probele pe care le consideră necesare, în vederea demonstrării nevinovăției sale sau care pot influența la aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde; 3) să conteste acțiunile persoanei care efectuează ancheta de serviciu și deciziile adoptate în cadrul acesteia la conducătorul subdiviziunii care a dispus efectuarea anchetei de serviciu, iar, după caz, la conducătorul ierarhic superior.

Acesta nu a efectuat nici una din acțiunile sus enumerate, ceea ce denotă faptul asupra desfășurării anchetei de serviciu fără abateri de la normele legale, totodată, se constată că reclamantul nu a indicat în mod concret care este persoana care urma a fi chestionată în cadrul anchetei de serviciu, astfel că acesta nu are nici argument sau dovadă care să indice asupra încălcării modului de desfășurare a anchetei de serviciu, ori acesta nici în interiorul termenului de desfășurare a anchetei de serviciu, nici în cadrul instanței de judecată nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă ce să demonstreze ilegalitatea acțiunilor întreprinse de elucidare a aspectului privind apariția acestuia în stare de ebrietate la locul de muncă.

În aceeași ordine de idei, potrivit prevederilor pct.3 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, Baza disciplinei de serviciu o reprezintă respectarea și îndeplinirea de către funcționari a prevederilor actelor normative în vigoare, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, respectarea jurământului, devotamentul față de interesele de stat ale Republicii Moldova, apărarea ordinii de drept, securității publice, drepturilor și intereselor legitime ale persoanei/comunității, integrității teritoriale, suveranității și independenței statului, îndeplinirea cu responsabilitate a obligațiilor de serviciu și a misiunilor încredințate.

Potrivit prevederilor art.2 a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Respectiv, pentru realizarea misiunii Poliției per ansamblu este necesară respectarea disciplinei de către angajații Poliției.

Potrivit pct.6 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, disciplina de serviciu se asigură prin: 1) crearea unei atmosfere de responsabilitate și ajutor reciproc; 2) asigurarea cu infrastructură corespunzătoare și crearea condițiilor sociale necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu; 3) stimularea funcționarilor pentru îndeplinirea conștiincioasă a obligațiilor funcționale și aplicarea sancțiunilor pentru abaterile disciplinare admise; 4) asigurarea respectării prevederilor legislației în vigoare, inclusiv a instrucțiunilor și ordinelor legale.

Pe lîngă aspectele legale și comportamentul de care trebuie să dea dovadă un funcționar public cu statut special, potrivit prevederilor pct.19 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, conducătorul poartă răspundere pentru starea disciplinară și ordinea regulamentară din subdiviziunea pe care o conduce, fiind un exemplu în respectarea prevederilor legislației în vigoare, jurământului și instrucțiunilor de serviciu, a regulilor de conviețuire socială, având o conduită ireproșabilă în toate împrejurările.

Astfel, reclamantul a încălcat disciplina de serviciu prin acțiunile și inacțiunile constatate în urma desfășurării anchetei de serviciu, ori potrivit prevederilor pct.39 al aceluiași statut este indicat în mod expres: se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

În altă ordine de idei, la 8 aprilie 2022 a fost aprobată încheierea anchetei de serviciu prin care a fost propusă aplicarea sancțiunii disciplinare, fiind aprobată în termenul prevăzut de pct.59 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017 durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal.

Totodată, potrivit prevederilor pct.73 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei (încheierii) privind abaterea admisă, iar pct.74 a Statutului indică asupra faptului că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Prin urmare, în mod cert se constată netemeinicia afirmațiilor reclamantului precum că actul administrativ a fost emis cu încălcarea termenului de prescripție.

Subsidiar, menționează că la 28 aprilie 2022 a fost emis ordinul șefului IGP*****prin care pentru încălcarea prevederilor art.26 alin.(l) lit.e) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.50 lit.e), e) și i) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.19 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017 pct.7 subpct.l), 2), 8), 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017, pct 13 lit.i) și j) din Fișa postului și Atenționarea șefului IGP ***** din 13 decembrie 2021, fapte manifestate prin organizarea la 11 martie 2022, după ora ***** în incinta Inspectoratului de poliție Călărași a unui eveniment la care s-a consumat alcool de către subalterni, reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de retrogradare cu un grad special.

Totodată, la aplicarea sancțiunii disciplinare s-a luat în considerație toți factorii

prevăzuți de pct.91 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, și anume: 1) activitatea desfășurată anterior de către funcționar; 2) cauzele care au determinat săvîrşirea abaterii disciplinare; 3) împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară; 4) gradul de vinovăție; 5) gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia; 6) preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; 7) existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior.

Indică că anterior, reclamantul prin ordinul șefului IGP*****din 19 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași", a fost sancționat disciplinar cu „mustrare".

Referitor la argumentul reclamantului invocat în cererea de chemare în judecată precum că, nu ar fi fost aplicate prevederile Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296/2009, pârâtul IGP consideră că acest act normativ nu este aplicabil speței deduse judecății. Or, potrivit pct.5 și 6 din Regulament, testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane: a) conducătorii de vehicule bănuiți de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate; b) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent; c) persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepția accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor. Examinării medicale se supun următoarele categorii de persoane: a) persoanele la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; b) persoanele bănuite de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, drogurilor și altor substanțe ce provoacă ebrietate, la decizia lucrătorului organului de drept; c) conducătorii de vehicule și alți participanți la trafic, care au fost implicați într-un accident rutier soldat cu traumatizarea sau decesul persoanelor; d) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent, care refuză testarea alcoolscopică. e) persoanele care nu sînt de acord cu rezultatul testării alcoolscopice sau contestă rezultatul acesteia; f) persoanele ce se adresează de sine stătător.

Prin urmare, în nici un mod Regulamentul indicat de către reclamant nu poate fi aplicat speței deduse judecății. Totodată, însuși reclamantul indică asupra faptului că potrivit prevederilor art.76 lit.k) din Codul muncii, prin care se indică asupra faptului că prezentarea la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi constată prin act al comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților sau prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă.

În speța dedusă judecății, reclamantul a fost sancționat pentru faptul admiterii consumului de băuturi alcoolice de către subalterni în incinta entității publice pe care o conduce.

După cum a fost menționat, potrivit prevederilor pct.19 al Statutului disciplinar al

funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, conducătorul poartă răspundere pentru starea disciplinară și ordinea regulamentară din subdiviziunea pe care o conduce, fiind un exemplu în respectarea prevederilor legislației în vigoare, jurământului și instrucțiunilor de serviciu, a regulilor de conviețuire socială, având o conduită ireproșabilă în toate împrejurările.

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că reclamantul a acceptat și admis consumul de către subalterni a băuturilor alcoolice în cadrul entității pe care o conduce.

În același context, pârâtul IGP consideră neîntemeiat și argumentul reclamantului precum că urmează a fi constatată nulitatea actului administrativ contestat, din motiv că ultimul ar fi depus cerere de demisie, începând cu data de 26 aprilie 2022, iar actul administrativ ar fi fost emis ulterior datei solicitate de a fi demis.

În aceeași ordine de idei, reclamantul prin acțiunea înaintată solicită anularea parțială a actului administrativ contestat, însă nu indică în nici un mod care ar fi partea actului administrativ ce urmează a fi anulată.

Or, conform prevederilor art.206 alin.(l) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Potrivit prevederilor art.225 alin.(l) și (2) Cod administrativ instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În această ordine de idei, este de menționat că potrivit prevederilor art.3 al Codului administrativ, scopul legislației administrative este reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și respectiv a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Astfel, potrivit prevederilor art.21 a Codului administrativ, în mod direct obligă autoritățile publice să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative, totodată, exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și condițiile expres stabilite de lege.

Prin urmare, pârâtul IGP la emiterea actului administrativ contestat de către reclamant a ținut cont de prevederile legale aplicabile, iar reclamantul contrar prevederilor art.93 alin.(l) Cod administrativ, care prevede fără echivoc că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, nu a prezentat nici o probă sau argument plauzibil care să indice asupra ilegalității actului administrativ contestat.

În context, consideră că reclamantul prin solicitările sale înserate în cererea de chemare în judecată, solicită anularea parțială a ordinului șefului IGP*****din 28 aprilie 2022, iar potrivit prevederilor art.206 alin.(l) lit. a) o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual

(acțiune în contestare).

Prin urmare, potrivit solicitărilor reclamantului, instanța de judecată ca urmare a examinării acțiunii în contencios administrativ are posibilitatea impusă de lege ca: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În aceeași ordine de idei, potrivit prevederilor art.225 alin.(l) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, astfel, instanța de judecată nu poate examina oportunitatea autorității publice de a emite un act administrativ atât favorabil, cât și defavorabil.

În lumina celor expuse, se constată că pârâtul IGP a respectat toate prevederile legale de inițierea, desfășurarea anchetei de serviciu și respectiv emiterea ordinului de sancționare, iar afirmațiile prezente în cererea de chemare în judecată care stau ca temei pentru solicitarea de anulare a actului administrativ ca fiind ilegale sunt lipsite de suport factologic, probatoriu și juridic, fiind combătute pe deplin de probele acumulate în cadrul anchetei de serviciu.

Reieșind din cele expuse, în corespundere cu prevederile art.224 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, pârâtul IGP solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantului pârâtului Solonari Ana, împuternicită în baza procurii *****din 03.01.2025, nu a recunoscut acțiunea înaintată de reclamantul ***** și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, reiterându-și argumentele expuse în scris în referința depusă.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea depusă, ascultând explicațiile reprezentantului autorității publice pârâte, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva IGP privind anularea actului administrativ individual defavorabil este admisibilă, însă neîntemeiată și pasibilă de respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Situație de acest gen este reglementată și de art.13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul – ***** este destinatarul actului administrativ contestat și acest act este defavorabil pentru reclamant în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, deoarece afectează dreptul reclamantului la muncă, ultimul fiind sancționat disciplinar cu retrogradare cu un grad special.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul *****, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Conform art.208 Cod administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Art.163 lit.c) din Codul administrativ prevede că, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Art.61 alin.(1) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288/16.12.2016, prevede că, actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

Respectiv, legiuitorul nu impune respectarea procedurii prealabile, stabilind expres că actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

În conformitate cu art.209 alin.(1) lit.b) al Codului administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

În speță, actul administrativ contestat a fost emis la 28.04.2022, iar acțiunea în contencios administrativ depusă în judecată la 27.05.2022, adică în interiorul termenului

prevăzut de art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Astfel, reclamantul ***** și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, ceea ce denotă admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.lit.d), f) Cod administrativ.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat, a respectat procedura prevăzută de lege, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – ordinului IGP ***** din 28.04.2022 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal ***** *****”.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cercetarea stării de fapt, după cronologia circumstanțelor relevante, denotă următoarele:

Inițial, instanța va sublinia că, reclamantul ***** a refuzat să-i fie adus la

cunoștință contra semnătură actul administrativ, fapt confirmat prin procesul-verbal privind refuzul funcționarului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului de sancționare disciplinară, întocmit la 29 aprilie 2022.

Așa cum a fost stabilit în cadrul cercetării judecătorești și rezultă din dosarul prezentat de pârât, ordinul de sancționare contestat de către reclamant a fost emis ca urmare a desfășurării unei anchete de serviciu. Temei de inițiere și efectuare a unei anchete de serviciu sunt prevăzute la prevederilor pct.50 a Statutului, și constituie: 1) petițiile cetățenilor; 2) informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești; 3) demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere din întreprinderi, instituții și organizații; 4) publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către funcționari; 6) alte informații cu privire la eventualele abateri disciplinare comise de către funcționari.

În cazul reclamantului *****, dispunerea inițierii anchetei de serviciu a fost efectuată la data de 11 martie 2022, în temeiul raportului depus de către ofițerul principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv, inspector principal *****prin care a indicat asupra faptului că i-a fost devenit cunoscut că în incinta Inspectoratului de poliție Călărași unii angajați serbează și posibil consumă băuturi alcoolice.

A fost inițiată ancheta de serviciu.

În cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că la 11 martie 2022, ora 16:20, birourile de serviciu al șefului Secției urmărire penală, comisar principal Verega Veaceslav și al ofițerului superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiate al Secției securitate publică, comisar Ion Adam din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași erau sigilate și încuiate.

Totodată, fiind verificat biroul șefului Secției securitate publică, comisar principal Mihail Jacota, au fost depistate șapte sticle din masă plastică cu volumul de 1,5 - 2 litri, iar băuturile din aceste sticle fiind consumate parțial.

În același context, ca urmare a desfășurării anchetei de serviciu s-a constatat că la 11 martie 2022 ora 07:56 în grupul format pe aplicația Telegram, șeful adjunct al Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal *****a plasat un mesaj prin care a informat efectivul inspectoratului despre faptul că, la ora 12:00 în sala festivă a inspectoratului urmează să se prezinte șefii de secții, sectoare, alți angajați, precum și toate salariatele din cadrul entității.

Astfel, între orele 12:00 - 13:00 angajații au sărbătorit Ziua internațională a Femeii, fiind organizată ședința solemnă de felicitare a părții feminine a Inspectoratului.

Faptul consumului de băuturi alcoolice de către subalterni nu a fost negat de către reclamantul *****în aceste circumstanțe se conchide că la 11 martie 2022, după orele ***** contrar prevederilor atenționării șefului Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal *****a organizat și a admis ca subalternii săi la locul de muncă să consume băuturi alcoolice, acțiuni prin care au fost încălcate prevederile stipulate în actele normative și legislative.

S-a constatat că anterior prin ordinul șefului IGP ***** din 19 aprilie 2022 „Cu

privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași", comisarul principal *****a fost sancționat disciplinar cu mustrare.

Pct.39 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.017 prevede că, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut Disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Art.50 lit.c), e), i) a Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, instituie funcționarului public cu statut special următoarele obligații: c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; e) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale și i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală.

În aceeași ordine de idei, potrivit art.26 alin.(l) lit.e) a Legii nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul este obligat să execute ordinele, dispozițiile și indicațiile legale ale superiorilor săi.

În aceeași ordine de idei, în conformitate cu prevederile pct.7) subpct.l), 2), 8) și 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative; să respecte disciplina de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

La 13 decembrie 2021 a fost emisă și expediată spre cunoștință angajaților IGP Atenționarea n*****, prin care au fost atenționați privind interzicerea consumului de băuturi alcoolice în timpul activității de serviciu sau în cadrul entității publice.

Alegațiile părții reclamate referitoare la caracterul incomplet și/sau tendențios al anchetei de serviciu sunt declarative. Or, careva probe și sau argumente solide capabile să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ contestat, contrar prevederilor art.93 Cod administrativ, nu au fost prezentate de reclamant.

Pct.3 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, prevede că baza disciplinei de serviciu o reprezintă respectarea și îndeplinirea de către funcționari a prevederilor actelor normative în vigoare, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, respectarea jurământului, devotamentul față de interesele de stat ale Republicii Moldova, apărarea ordinii de drept, securității publice, drepturilor și intereselor legitime ale persoanei/comunității, integrității teritoriale, suveranității și independenței statului, îndeplinirea cu responsabilitate a obligațiilor de serviciu și a misiunilor încredințate.

Potrivit prevederilor art.2 a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Poliția este o instituție publică specializată a statului, în

subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Respectiv, pentru realizarea misiunii Poliției per ansamblu este absolut necesară respectarea disciplinei de către polițiști.

Potrivit pct.6 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, disciplina de serviciu se asigură prin: 1) crearea unei atmosfere de responsabilitate și ajutor reciproc; 2) asigurarea cu infrastructură corespunzătoare și crearea condițiilor sociale necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu; 3) stimularea funcționarilor pentru îndeplinirea conștiincioasă a obligațiilor funcționale și aplicarea sancțiunilor pentru abaterile disciplinare admise; 4) asigurarea respectării prevederilor legislației în vigoare, inclusiv a instrucțiunilor și ordinelor legale.

Potrivit prevederilor pct.19 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, conducătorul poartă răspundere pentru starea disciplinară și ordinea regulamentară din subdiviziunea pe care o conduce, fiind un exemplu în respectarea prevederilor legislației în vigoare, jurământului și instrucțiunilor de serviciu, a regulilor de conviețuire socială, având o conduită ireproșabilă în toate împrejurările.

Astfel, reclamantul ***** a încălcat disciplina de serviciu prin acțiunile și inacțiunile constatate în urma desfășurării anchetei de serviciu, or, potrivit prevederilor pct.39 al aceluiași statut este indicat în mod expres: se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

La 8 aprilie 2022 a fost aprobată încheierea anchetei de serviciu prin care a fost propusă aplicarea sancțiunii disciplinare, fiind aprobată în termenul prevăzut de pct.59 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017 durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal.

Conform prevederilor pct.73 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei (încheierii) privind abaterea admisă, iar pct.74 a Statutului indică asupra faptului că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare, ceea ce lasă fără conținut argumentul reclamantului privind încălcarea termenului de prescripție de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Prin urmare măsura administrativă aplicată de către autoritatea publică pârâtă fața de reclamantul ***** prin ordinul șefului IGP*****prin care pentru încălcarea prevederilor art.26 alin.(l) lit.e) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.50 lit.e), e) și i) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.19 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017 pct.7 subpct.l), 2), 8), 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017, pct 13 lit.i) și j) din Fișa postului și Atenționarea șefului IGP ***** din 13 decembrie 2021, fapte manifestate prin organizarea la 11 martie 2022, după ora ***** în incinta Inspectoratului de poliție Călărași a unui eveniment la care s-a consumat alcool de către subalterni, reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de retrogradare cu un grad special – este o măsură potrivită și necesară.

Totodată, la aplicarea sancțiunii disciplinare s-a luat în considerație toți factorii prevăzuți de pct.91 a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, și anume: 1) activitatea desfășurată anterior de către funcționar; 2) cauzele care au determinat săvîrşirea abaterii disciplinare; 3) împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară; 4) gradul de vinovăție; 5) gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia; 6) preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; 7) existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior.

S-a constatat că snterior, reclamantul prin ordinul șefului IGP*****din 19 aprilie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Inspectoratului de poliție Călărași”, a fost sancționat disciplinar cu „mustrare”.

Alegațiile părții reclamante referitoare la argumentele reclamantului referitoare la aplicabilitatea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296/2009, sunt apreciate critic de către instanța de judecată. Respectivul act normativ identifică în pct.pct.5 și 6 subiecții cărora se aplică.

În speța dedusă judecății, reclamantul a fost sancționat pentru faptul admiterii consumului de băuturi alcoolice de către subalterni în incinta entității publice pe care o conduce.

Potrivit prevederilor pct.19 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, conducătorul poartă răspundere pentru starea disciplinară și ordinea regulamentară din subdiviziunea pe care o conduce, fiind un exemplu în respectarea prevederilor legislației în vigoare, jurământului și instrucțiunilor de serviciu, a regulilor de conviețuire socială, având o conduită ireproșabilă în toate împrejurările.

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că reclamantul a acceptat și admis consumul de către subalterni a băuturilor alcoolice în cadrul entității pe care o conduce.

Prin urmare activitatea administrativă realizată de către autoritatea publică pârâtă, care s-a finalizat cu concluzia referitoare la faptul că, acțiunile și inacțiunile

reclamantului *****, constituie abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile Statutui disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut, deci încălcările admise de acesta se consideră ca abaterea disciplinară și respectiv este pasibil de răspundere disciplinară - este conformă Legii.

În conformitate cu prevederile art.57 ale Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Art.58 al Legii nr.288 din 16.12.2016, prevede: (1) În funcţie de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăţie, funcţionarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcţie; f) concediere din funcţia publică cu statut special. (2) Sancţiunile aplicate se iau în vedere la evaluarea performanţelor profesionale, acordarea gradelor speciale, promovare şi recompensare, cu excepţia situaţiei în care efectele lor au fost stinse ori acestea au fost ridicate ca recompensă în condiţiile prezentei legi.

Iar art.59 din aceiași lege, reglementează condițiile de aplicare a sancţiunilor disciplinare, prevăzând că, (1) Sancţiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta.(2) Înainte de aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este obligată să-i ceară funcţionarului public cu statut special o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicaţia se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta şi, după caz, de un reprezentant al salariaţilor. (3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date şi indicii că a fost săvîrşită o infracţiune se remit spre examinare organelor procuraturii. (4) Funcţionarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal şi al informaţiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite şi/sau să prezinte probe în apărarea sa. (5) La individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise. (6) Pentru aceeaşi abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancţiune disciplinară. (7) Cadrul general de desfăşurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare şi ridicare a sancţiunilor disciplinare se stabileşte de către Guvern. (8) Aplicarea sancţiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravenţională sau civilă, după caz. (9) Sancţiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii

disciplinare. (10) Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă. (11) Ancheta de serviciu se desfăşoară o perioadă de 30 de zile din momentul iniţierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăţia urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum şi în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu. (12) Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea angajatului în funcţie, acordarea acestuia de grade speciale, categorii de calificare şi concedii de odihnă. (13) În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare şi aplică sancţiuni disciplinare funcţionarilor publici cu statut special.

Cu privire la alegațiile părții reclamante referitoare la faptul că, lipsește temeiul legal de emitere a ordinului de sancționare disciplinară, instanța la fel constată caracter declarativ și neîntemeiat al acestora. Or, potrivit pct.70 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare. Așa cum se demonstrează prin materialele dosarului administrativ, prin concluzia anchetei de serviciu, a fost constatată abaterea disciplinară comisă de către reclamant, fiind înaintată propunerea către angajator de a fi aplicată sancțiunea disciplinară retrogradare cu un grad special. Respectiv, se constată în mod cert că drept temei legal de emitere a actului administrativ individual a servit constatarea abaterii disciplinare prin adoptarea concluziei anchetei de serviciu, iar argumentele părții reclamante privind lipsa temeiului legal de emitere a ordinului, sunt declarative.

Contrar criticelor aduse de către partea reclamantă, actul administrativ emis de către autoritatea publică pârâtă conține considerentele care justifică emiterea acestuia, este motivat în fapt și în drept, fiind indicate temeiurile esențiale pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziei emise, se conturează toate elementele esențiale din care a reieșit autoritatea publică la exercitarea dreptului său discreționar.

Raportând normele legale precizate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia că, sancțiunea disciplinară aplicată în privința reclamantului *****, este conformă principiului legalității, ordinul emis fiind legal în fond și emis cu respectarea principiilor proporționalității și limitelor dreptului discreționar al autorității publice pârâte.

În acest context, instanța de judecată conchide că, la determinarea sancțiunii disciplinare aplicabile în privința reclamantului, IGP a examinat întrunirea elementelor definitorii ale răspunderii disciplinare și a apreciat gravitatea încălcării, reieșind din circumstanțele stabilite şi ținând cont de împrejurările specifice situației. Caracterul excepțional al instituirii răspunderii rezidă din responsabilitatea pe care o incumbă funcţia deținută şi în asemenea cazuri importanță prezintă faptul încălcării obligațiilor funcționale și/sau a normelor de etică şi deontologie. Respectiv, instanța denotă că,

încălcarea a fost constatată cu certitudine, argumentele fiind expuse în actele prezentate la dosarul administrativ.

În acest context, instanța de judecată va sublinia ca fiind relevante constatările Curții Europene a Drepturilor Omului, expuse în cauza Gorzelik şi alţii c.Poloniei [MC], nr.44158/98, par.65, care a statuat … deşi Curtea acceptă că în materie disciplinară apare drept obiectivă necesitatea ca *acel verbum regens* al abaterilor disciplinare să fie formulat în termeni generali, pentru a putea acoperi comprehensiv varietatea de forme şi modalităţi de săvârşire, totuşi, se impune ca forurile, autorităţile şi organismele care se pronunţă în cazurile de răspundere disciplinară să interpreteze sensul exact al textelor de lege care definesc faptele care constituie abateri disciplinare, într-o manieră care exclude orice îndoială sau arbitrariu.

Raportat la cazul dat, maniera în care reclamantul a fost tratat de către angajator în cadrul anchetei de serviciu, exclude orice îndoială și arbitrariul, fiind cert, inclusiv și pentru un observator independent că comportamentul reclamantului întrunește elementele constitutive ale faptei disciplinare imputate.

În acest sens, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pârâtă a procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare, or, IGP a acționat în conformitate cu normele legale, respectând și limitele dreptului său discreționar, instanța reținând în acest sens că, verificarea legalității unui act administrativ implică verificarea elementelor de fond şi formă. Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile şi procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond şi formă pentru aceasta şi respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac(art.art.118, 120, 124 din Codul administrativ al RM). Conform art.118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Prin urmare, instanța judecătorească conchide că ordinul de sancționare disciplinară a reclamantului este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea ordinului contestat.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant în coraport cu contraargumentele invocate de către autoritatea publică pârâtă întru justificarea legalității actului emis, instanța de judecată conchide că, ordinul *****. din 28.04.2022, emis de

către IGP, în privința lui *****, este legal și întemeiat. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ contestat, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri și/sau abuzuri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului *****, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, deoarece contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului *****, nu există.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul*****din 28.04.2022 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Inspectoratului de poliție Călărași, comisar principal ***** *****”, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia